

AZ ÉPÍTÉS KERTJE extrákkal

Petrik Adrien építész, író nem könnyű eset. Riportalanyként különösen feladja a leckét, hiszen aki olvasta – és nagyon sokan vannak – negy könyvét, amelyek a saját háza építéséről, a hegyoldalban kialakított kertjéről és az élete érzéseiről szólnak, azoknak szinte személyes ismerősük lett, anélkül, hogy egyszer is találkoztak volna.

A mikor egy nyári napon leülünk a kertre nyíló konyha előtt burjánzó fügefafa alatt a teázáshoz-kávézáshoz megterített asztalhoz, mégis arra kérem, röviden mesélje el, mi vezetett oda, hogy Törökbálinton ezt a hatalmas méretű, meredek lejtős telket választotta élete és építkezése helyszínéül. Egyáltalán, jó döntés volt-e annak idején egy társasház helyett a meredek lejtőre költözni?

– Budán, társasházi, második emeleti lakásokban éltem, mielőtt ideköltöztünk. Balatonon volt egy nyaralónk, akörül volt kert. Kicsi, gyönyörűen, átgondoltan rendben tartott. Úgy emlékszem, hogy elég sokat dolgoztunk benne, és biztosan állíthatom, hogy nem ezért szerettem, hanem azért az életért, szabadságért, kalandért, lehetőségekért, amiket biztosított. Nekünk úgy lett kertes házuk, hogy Budapesten semmi esélyünk nem volt arra, hogy egy kicsit nagyobb lakásunk legyen, mint az, amit éppen kinőttünk. Sokat keresgélünk, és ez volt az, ami tetszett, és ki is tudtuk fizetni.

Kert az erdőben

Amikor végigsétálunk, vagy inkább túrázunk a meredek, ligetes erdőbe rejtett zegzugos, buja törökbálinti kerten, ami minden emberi beavatkozás ellenére úgy hat, mintha a természet alakította volna így, akkor megértjük, hogy *Petrik Adriennek* milyen elvárásai vannak a számára megfelelő kerttel szemben.

– Ez a kert egy meredek kavicsos északi lejtő, aminek a helyén egy elvadult, valaha gyümölcsös volt. Nagyon fontos volt, hogy legyenek benne mászható fák, vízszintes területek, ahová asztalt, széket, nyugágyat lehet kitenni, és legyen benne víz, mert a vízzel annyiféle módon lehet jól kontaktálni. Csináltunk vízköpőt, gravitációs zuhanyt, padlócsatornát, medencés kutat, ciszternát. Sok leleményességgel meg kreativitással, és nem sok pénzből. Ezeket a dolgokat csinálni is jó játék volt, jó volt együtt kalandozni.

Amikor a másik kertet az elsőhöz csatolták, és kialakították egy munkagéppel a felszínt, az átjárásokat és a szinteket, nagyon nagy pusztaság lett. Nem is tudták és nem is akarták egyben, azonnal kitalálni, megvenni készen a kertet, a növényeket. Adriennek azt meséli, hogy eleinte mindig volt nála egy gyalogsági ásó, és gerillamódszerekkel szerelte be azokat a növényeket, amiktől a kerteszetek csak fintorogtak. Ásott bodzát, ecetfát, pettyezett tüdőfűvet, fehér ibolyát, indás ínfűvet, mezei zsurlót. Úgy gondolta, hogy nem korrekt dolog gyomnak hívni valamit csak azért, mert magától nő. Ha szé-

Kertezős tapasztalataim valamennyire voltak, nagyapámnak szőlője volt, méhei, nagyon sok boldog nyarat töltöttem náluk, meg lehetett merülni ebben a falusi életformában, és nagyon élveztem. A szüleimmel is sokat kerteszkedtünk Balatonon.

FOTÓ: KONCZ JÁNOS

pek voltak, telepeket csinált belőlük, és már nem is mentek gyomszámba.

Fogalma sincs, hányféle növény van a saját kertjében. Sokuk csak úgy felüti a fejét az üde erdőben, így figyelt fel például a zöld hunyor megjelenésére. Meg kellett tanulni, hogy mit szeret az erdő. A mandulafákat, a magnóliákat, a szárazságtűrő porcsinrózsát, ökörfarkkórót, gyűszűvirágot például nem fogadta be. Helyette gyönyörű a jázminbokor, a bodza, szépek a rózsák, ezerrel fut a lilaakác és tavasszal a gyeprimulamezővé változik. Az egészet az teszi különlegessé, hogy méreténél fogva

sok és hatalmas fa él benne, így nem csoda, hogy a kánikulából semmit nem érzünk.

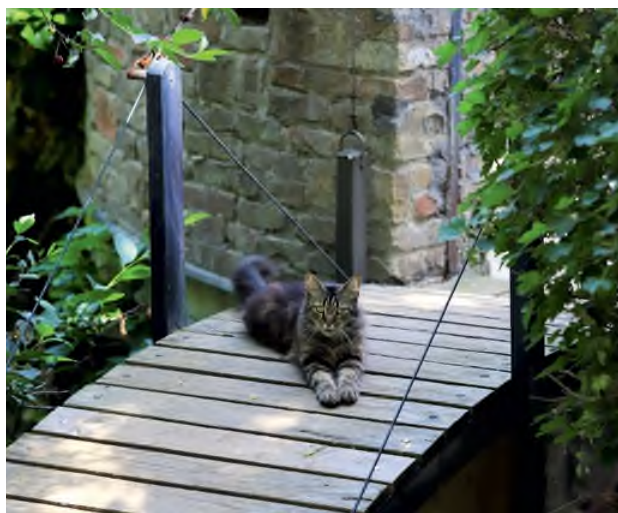
De ez mind csak akkor ér valamit, ha élet is van a kertben, ha ott történnek a dolgok, ha a házból kivisszük a programokat. Adriennek tavasztól őszig az élettere a kert, azt mondja, ő kint alszik, dolgozik, olvas, zenét hallgat, játszik a gyerekekkel, egyáltalán, ott létezik. Vannak ott társasági események, reggeli jóga, Szent Iván-éji tűzgyújtás és indiai hajnali rága. Szabadon élnek benne kutyák, macskák és itt nőtt fel a három gyerek is.

A LÉPCSŐRŐL

A lejtős telek együtt jár a lépcsőkkel. A kaputól elég hosszasan kell lépdelni, mire felérünk a házhoz. A kerti lépcső tervezésekor elképzelték, hogyan szeretnék majd használni, lefektették azokat a szempontokat, amit „tudnia kell” majd a lépcsősornak.

– Leraktunk a földre egy nagy papírt, arra álltunk rá apámmal, kezünkben két nagy szatytorral, és lemértük, mennyi helyet foglalunk el. Azt mondták, nem vagyok normális, minek nekem ilyen széles lépcső, több beton kell bele, mint az egész házba. Azért, mondom én, mert életem során azt szeretném, ha megtömött szatyrokkal érkezek valakivel haza, akkor ne libasorban jöjünk, hanem egymás mellett és beszélgessünk. Ez persze luxusnak tűnő befektetés, viszont egy életre szól.

Formabontó ház kitárt ablakokkal

A ház szerves része a kertnek – vagy fordítva, nézőpont kérdése –, nincs benne légkondicionálás, minden ajtó és ablak kitárva.

– Szeretem a nagy, világos, nyitott terek változatosságát, és ebben a házban sok példa van ezekre. Az üvegház transzparens kétoldalt, felül is, de zárt, az átrium körbefalazott, de felfelé nyitott, a kerek terasz körben nyitott, de esővédett, a felső szintű terasz teljesen nyitott, de mellvéddel körbezárt, a torony körben transzparens, de üvegezett, és a teteje fedett. És ezekkel a téralakításokkal

a kertben is lehet játszani. Ahol most ülünk, hátrafelé az üvegházzal meg a fügefával zárt, szinte fölénk borulóan fedett is, és csak egy negyede nyitott szabadon a kert felé. Az étkezőasztal a kert közepén minden irányból szabadon elérhető, mégis van árnyékos része. Itt a házzal és a kerttel is játszhattam szabadon, a saját kedvemre és felelősségemre. Feltehetően ezért lehet a felső teraszról egy klasszikus felvonóhídon kijutni a kert egyik kis fennsíkjára, éppen a jázminbokorhoz, ezért töri meg a terasz kőkerítését egy félig a mélybe lógó pad, ezért nem egyenes a ház külső fala, ezért lehet a belső udvaron egy merülő medenceként hasznosuló cisz-

terna, ezért nincs a télikertben aljzat, hanem a földre ültetett növények dzsungelje, és számos, a szokástól eltérő megoldás.

Építésként elsősorban családi házakat és kerteket tervez, amit nemcsak azért preferál, mert rendkívül hasznos tapasztalatokat szerzett a saját háza, kertje tervezése és megépítése során, hanem azért is, mert közben rengeteget tanul és tapasztal a szociológia és a pszichológia területén.

– Nem önmegvalósító építész vagyok, imádom egy család életvitelére, életmódjára ráilleszteni a házukat. Szeretem, ha a megszokott sémáktól eltérően akár, de pontosan követi, kiszolgálja a szisztémát, aho-

A KÖNYVEKRŐL

Az első könyv azért készült el, mert már százszor elmesélte az építkezés sztoriját, és tanácsként elmondta a részleteket, ezért azt gondolta, inkább leírja.

Eddig négy könyv jelent meg: az *Asszony és háza* az építkezés történetét meséli el, *A másik kert* a lejtős telekkel való küzdelemről, a kert kialakításáról szól, *A hideg szóda élvezete* elsősorban a gyerekek elengedése körül forog, miközben bepillantást nyerünk a hegyoldalban kialakított életstílusba is. A negyedik, a *Tudok és tudhatok repülni* szerelmes email-regény. A sorozat folytatódik, és ahogyan haladunk az időben, a készülő könyv arról szól, hogy a gyerekek utáni életszakaszban igenis lehet jó életük a nőknek. Aminek a mottója az a mondás lehetne, hogy „az élet akkor kezdődik, barátaim, amikor a gyerekek kirepültek...”, a témához a *Szemérmetlenül jól* címet választotta. Addig is, amíg a könyv még nem jelenik meg, nálunk találkozhatnak majd az frásaival.

gyan benne laknak. Mostanában archi-coachinggal is foglalkozom, ami valami olyasmit jelent, hogy tanácsadás szintjén, verbálisan tervezünk, megismerem az ügyfelek igényeit, azokat a dolgokat, amiket elvárnak a házuktól, és ehhez emeljük hozzá azt, amit lehet változtatni, amitől jobb és észrevétlenül könnyebb lesz az életük a házukban. Minden jó ház letagadhatatlanul mutatja a lakói életét, a karakterüket, gondolkodásukat, az értékrendjüket.

Kertet sokan csak látványelemként szeretnék, locsolórendszerrel, kertésszel, egyetlen lehullott falevél nélkül a tökéletes pázsinton. Nekik a közparkokat javaslom.

Sok megrendelője mondja, hogy pont olyan házat szeretne, mint az övé, és pont úgy szeretne élni, mint ő, hogy a konyhából így tudjon kilépni egy csésze teával a természetbe. Amikor a megvalósításra kerül a sor, kiderül, hogy pont ezt nem akarják, mert bejön a bogár meg a kutya, a kosz és a hideg. Sokan szeretnék azt a természetes, idilli környezetet, amit a könyvekben leír, de a legtöbb embernek mégsem fér bele a komfortzónájába, meséli Adrien.

Viszont az, aki Petrik Adrienhez fordul, hogy tervezzen neki házat, kertet, biztos lehet benne, megvalósulhatnak az álmai, hogy bármilyen meglepő ötlete meghallga-

tásra talál majd, a megszokástól eltérő, egyedi és személyre szabott életteret kap. Arra a kérdésre, hogy formabontónak tartja-e magát, nemmel válaszol.

– Nem tartom magam annak, mások viszont annak tartanak. Sokszor megkapom a családomtól is, hogy „minek extrázol megint”. Egyre kevésbé tudok és akarok megfelelni az elvárásoknak. Nem gondolom, hogy ez mindenkire igaz, és azt sem, hogy mindenkinek így kellene élnie, de nekem sokkal jobb életem lett azóta, hogy bátran vagyok szabad.

Sárközi Judit